

eglutė

1984
BIRŽELIS

▲▲▲▲▲

TURINYS

- 3 BIRŽELIS, D. Lipčiūtė
- 4 DARŽO DIENORAŠTIS, D. Jokūbaitytė
- 10 ŽIOGAS IR BITUTĖ, V. Nemunėlis
- 12 CEPELINAS VIREJAS, Teta Audronė
- 18 GAMTA IR APLINKA: AR TAIP TIKAI YRA?
- 21 PAKLYDĘS ERDVĖLAIVIS VI, L. Stačiokaitė
- 25 GALVOSŪKIAI, paruošė D. Puterienė ir L. Underienė
- 30 VAIKŲ KŪRYBA

PIEŠINIAI

Viršelis — P. Jurkauskas

Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- A. Sutkuvienė — 3
- R. Karosaitė — 4, 8, 9
- A. Sruoginienė — 10, 11
- A. Skrupskelienė — 12-16
- D. Kizlauskienė — 21, 22

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, 57 Sylvan Ave., Toronto, Ont., Canada M6H 1G4

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Connecticut 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

BIRŽELIS

Danutė Lipčiūtė

Saulė juokias,
Ežerėlin
Murkt, plaukiu, —
Tai man gera,
Lyg antelei,
Tai smagu!

Pasigaunu
Sau žuvelę
Štai ranka, —
Ir paleidžiu
Laisve džiaugtis
Į bangas.

Pievom bėgu
Lyg plaštakė
Tarp žiedų, —
Švyst, pralenksiu
Avinėlius
Debesų.

DARŽO DIENORAŠTIS

Dana Jokubaitytė

Kartą seniai, seniai, viename kaime buvo daržas. Tas daržas nebuvo tik taip sau daržas. Tai buvo ypatingas daržas. Aš jums papasakosiu, kodėl jis buvo ypatingas.

Ogi todėl, kad jame augo ne paprastos, o kalbančios daržovės. Taip, kalbančios!

Klausiat, iš kur žinau apie tą nepaprastą daržą ir apie tas nepaprastas daržoves? Žinau, nes viską pats mačiau ir girdėjau. O kaip? Skaitykit toliau ir sužinosit.

Vieną gražią, šiltą dieną Eugenijus išėjo į lauką apsidairyti. Apsidairė, apsidairė ir vėl grįžo vidun.

— Na, Eugenijau, — kalbėjosi Eugenijus pats su savimi, — jau laikas. Laikas sėklas sėti. Kitaip nebus daržo.

Eugenijus išsiėmė sėklų maišelius ir rūpestingai juos apžiūrėjo.

— Daržovės, kaip daržovės. Visas kaimas pilnas daržų su tokiomis daržovėmis. Ot būtų puiku, jei mano daržovės būtų kitokios. . . — taip kalbėjo Eugenijus pats sau vienas.

Ir taip jam bekalbant pačiam su savimi, Eugenijui šovė į galvą mintis. Jis užaugins kalbančias daržoves! Tai bus įdomu. . . ir bus su kuo pasikalbėti. Jis pasiėmė plunksną ir ėmė paišyti burneles ant kiekvienos sėklos. "Kodėl sėklos nekalba? Nes burnelių neturi! Turės burneles ir kalbės" — taip galvojo Eugenijus. O kai užaugs, bus kalbančios daržovės.

— Apie ką daržovės kalbės? Gal reiktų dar pridėti akis, ausis ir nosį kiekvienai sėklai? Apie ką gali kalbėti, jei nieko negali matyti, girdėti ar uostyti? . . .

Taip Eugenijus dirbo iki vėlyvos nakties, paišydamas sėkloms akis, ausis, nosis ir burnas.

Kai visos sėklos buvo tinkamai paruoštos, jis jas suguldė ant virtuvės stalo ir pats nuėjo gulti. Pro virtuvės langą į vidų žiūrėjo viena žvaigždė. Ji matė, ką Eugenijus dirbo.

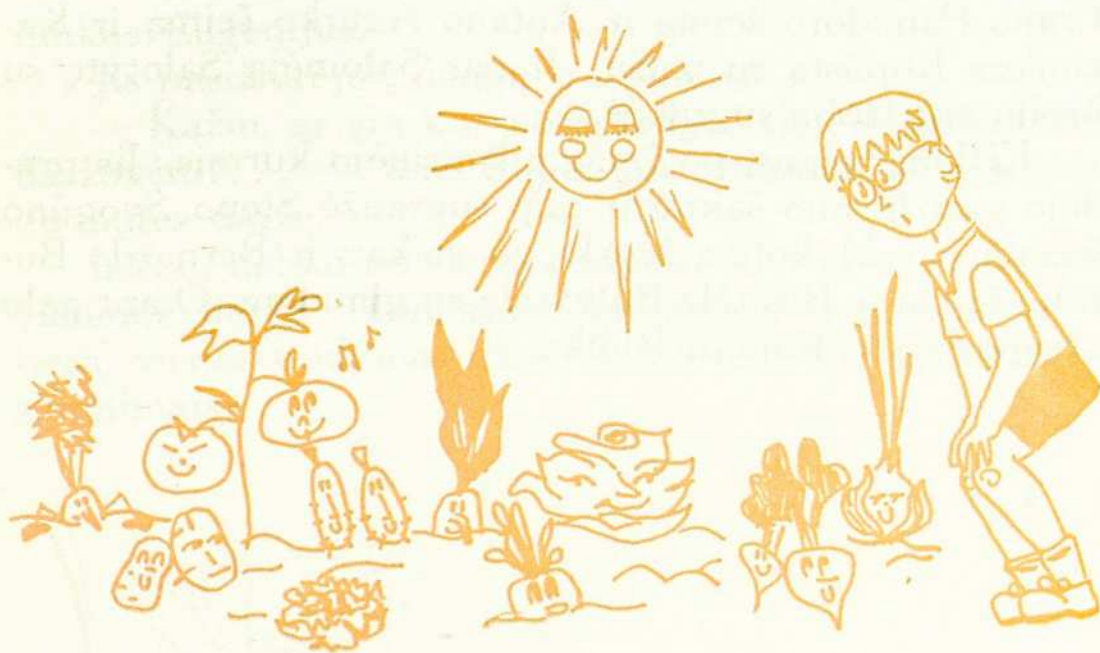
— Gerai, Eugenijau, — tarė žvaigždutė, — turėsi kalbančias daržoves. Lengvu vėjelio pūstelėjimu žvaigždutė nusileido į Eugenijaus virtuvę. Blykstelėjo šviesa, o iš tos šviesos išlipo geroji laumė. Laumė užbūrė sėklas, kad jos taptų kalbančiomis daržovėmis.

Saulei nušvitus, pabudo ir Eugenijus.

— Tai puikus rytas sėklas sėti, — nutarė jis. Kaip nutarė, taip ir padarė.

Laikas bėgo. Saulė švietė. Lietus lijo. Sėklos dygo ir išdygo. Užaugo pamidorai, agurkai, kopūstai, morkos, svogūnai, burokai, bulvės, ridikai ir salotos.

Pastebėjęs, kad jo daržas jau pilnas daržovių, Eugenijus išėjo jas apžiūrėti.

— Labas rytas, Eugenijau! — pasveikino jį daržovės.

— Mano daržovės kalba? — nustebo Eugenijus.

— Juk tu taip norėjai, — atsakė daržovės. — Mus geroji laimė užbūrė, tai ir kalbam.

— Eugenijau, — tarė Rapolas Ridikas, — ši nepaprastą įvykį turime aprašyti. Štai vienintelis daržas visame pasaulyje su kalbančiomis daržovėmis.

— Tiesa, — pritarė Eugenijus. — Vesime daržo dienoraštį. Tuoju atnešiu plunksną.

Ir taip dieną iš dienos Rapolas Ridikas pasakojo Eugenijui, kas darže nutiko, o Eugenijus viską užrašė.

Bet su daržovėm reikalai buvo prasti. Jos bekalbėdamos ėmė peštis. Pešėsi dieną ir naktį. Darže buvo nuolatinis triukšmas.

— Negalima tokiame triukšme gyventi! — kartą supyko kurmis ir kiškis. Jie nutarė tas triukšmingas daržoves sutvarkyti.

Anksti rytą atšuoliavo kiškis. Jis pusryčiams suėdė Prano Pamidoro šeimą ir Antano Agurko šeimą ir Kazimierą Kopūstą su pačia. Ir dar Salomėją Salotytę su broliu ant trečio sugraužė.

Kiškiui baigus, po žeme atšmirinėjo kurmis. Jis pradėjo graužti nuo šaknų ir taip sugraužė Stepą Svogūno šeimyną ir Mykoliną Morką su vaikais ir Bernardo Buroko šeimą ir Birutėlę Bulvytėlę su giminėm. O ant galo užsigardžiavo Rapolą Ridiką.

— Eugenijau! Gelbėk! — šaukė Rapolas Ridikas.

Eugenijus išbėgo laukan. Rapolas Ridikas dar spėjo jam pasakyti, kas daržovėm atsitiko, ir staiga darže pasidarė tylu. Eugenijus ašarodamas, su šluota išvijo kiškį ir kurmį, bet daržoves išgelbėti jau buvo per vėlu.

Eugenijus darže pastatė lentelę, kuri visam pasauliui skelbė:

ČIA AUGO KALBANČIOS DARŽOVĖS!

— Bet kas manim tikės? — kalbėjo pats sau daržininkas Eugenijus.

Jis pasižiūrėjo į dangų ir atsiduso.

— Kažin, ar yra kur nors danguj vietelė kalbančiom daržovėm?... — tarė Eugenijus, žiūrėdamas į tuščias duobutes darže.

Ir štai, neliko nė vieno įrodymo, kad viename kaime, viename darže tikrai augo kalbančios daržovės... O, tiesa, vienas įrodymas liko. Ar tikite Rapolo Ridiko atsiminimais?

ŽIOGAS IR BITUTĖ

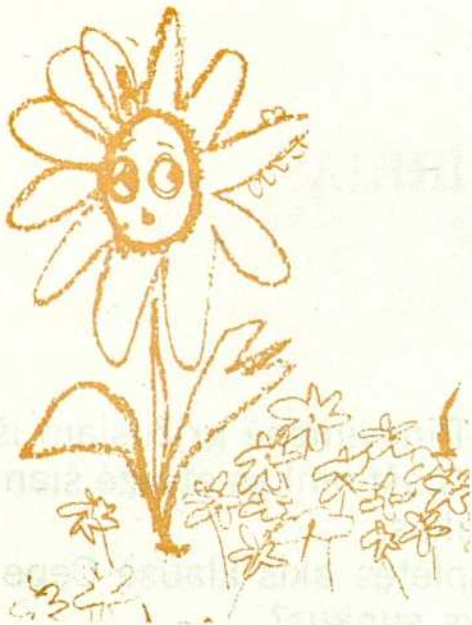
Vytė Nemunėlis

Smuiką nešasi žiogelis
Nuo šakelės ant šakos,
O bitutę susitikęs, —
Daug neturi jis šnekos.

Gal pagros jis jai dainelę,
O gal mandagiai paklaus:
— Bite, miela seseryte,
Gal turi tu man alaus?..

Jam atsako bitė: — Žioge,
Koks tu geras, mandagus!
Tau gerumo, mandagumo
Gali pavydėt žmogus.

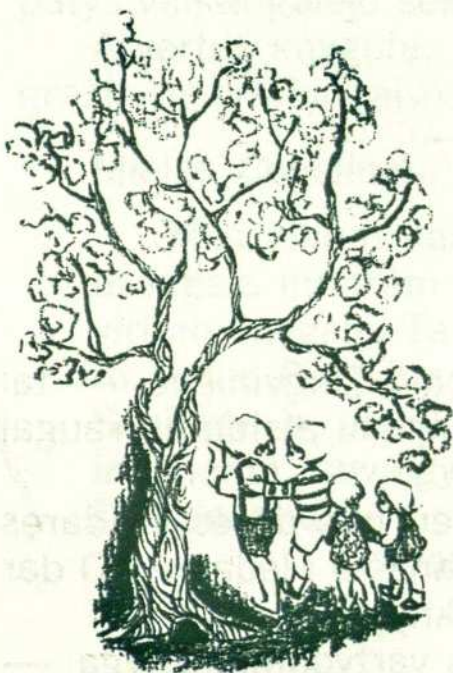

— Aš renku gėlių medutį,
Bet neduosiu tau, nebark,
Anksti rytą tu raselės
Nuo gėlyčių atsigerk.

— Ar pati tu sulaižysi,
Ar tu jį parduosi kam?

— Aš medutį atiduosiu
Savo avilio vaikam...

Nuo gėlytės ant gėlytės
Bitė skraido sau linksma.
Nuo žiedelio ant žiedelio
Lipa medų rinkdama.

O žiogelis smuiku groja,
Skamba girios ir laukai,
O jam pritaria sustoję
Stovyklaudami vaikai.

CEPELINAS VIRĖJAS

Teta Audronė

— Cepelinai, — tarė mama Pingvinienė grįžusiam iš mokyklos sūnui, — žiūrėk ką tau paštininkas atvežė šiandien — didžiulį siuntinį iš Amerikos.

— Iš ko tas siuntinys? — išplėtęs akis klausė Cepelinas. — Kas jame? Kodėl jis toks sunkus?

— Atidarykime — juokėsi ponja Pingvinienė, — tai abu pamatysime. Atrodo tą siuntinį tau atsiuntė draugai iš Čikagos.

Cepelinas greitai atplėšė popierį nuo dėžės. Atidaręs dėžę rado dar vieną baltą dėžę, panašią į ledaunę. O dar vienoje mažesnėje dėžutėje buvo knygutė.

— Mama — klausė Cepelinas vartydamas knygą. — Kokia čia knyga? Iš paveiksliukų atrodo, kad apie maistą.

Ir tikrai tokia ir buvo — virimo knyga, parašyta specialiai vaikams. Joje buvo prirašyta daug receptų kuriuos patys vaikai galėjo sekti ir parengti.

Atvertus knygutę, p. Pingvinienė dar surado laiškutį, gražiai ir tvarkingai parašytą:

Mielas Cepelinai,

Mes žinom kaip tu mėgsti valgyti. Todėl aš su draugais nutarėm tau padaryti staigmeną ir atsiųsti virimo knygelę. Taip pat pridėjome visokio maisto, kokio Pingvinų Mieste tikriausiai nėra, kad tu su Snaigyte ir Leduku galėtumėte išmėginti receptus, ir žinoma, suvalgyti patiekalus! Tikimės, tau patiks šita dovana!

Skanaus!

**Tavo draugė
Vida Gaižutytė
(ir kiti draugai iš Čikagos)**

Žinoma, Cepelinas tuoju šoko prie telefono skambint Ledukui ir Snaigytei, kad jie kuo greičiau pas jį atbėgtų. (Cepelinui jau seilės varvėjo, jis taip norėjo valgyti naujo maisto!)

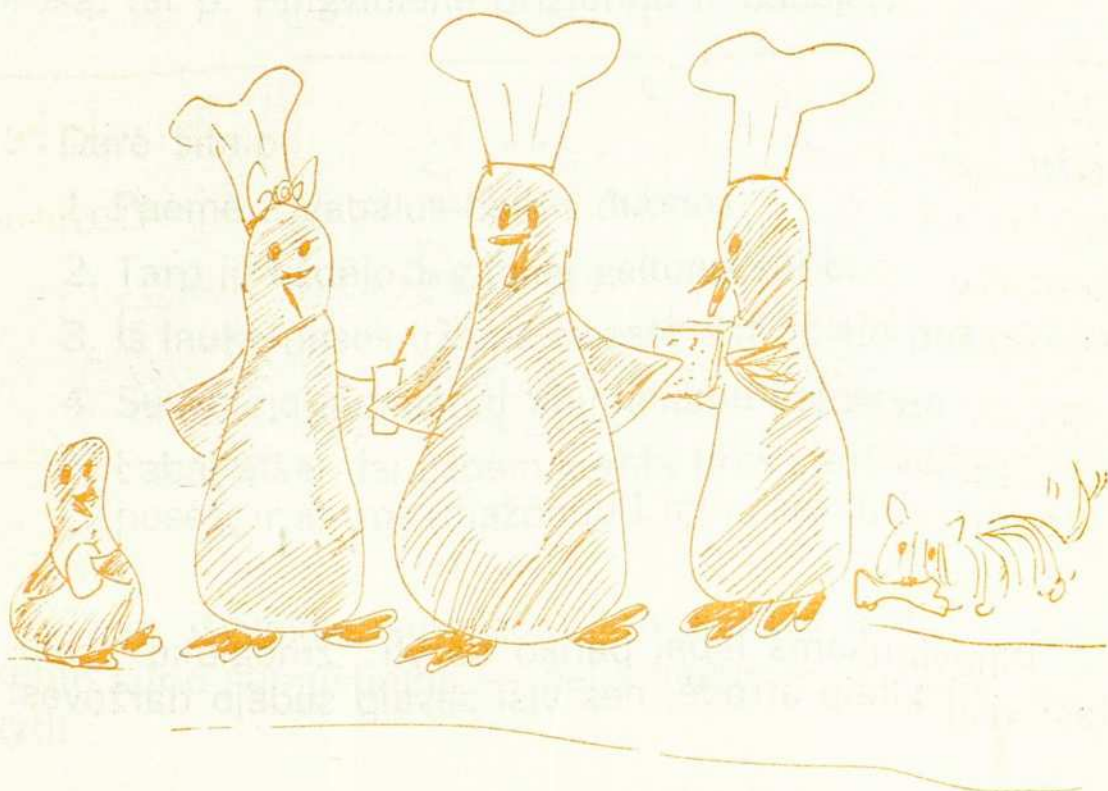
— Palauk, palauk! Ne taip greitai! — ramino mama Cepeliną. — Leisk man pirma perskaityti ir išrinkti kas būtų jums lengviausiai gaminti. Gal būtų geriau, jeigu tu su Snaigyte ir Leduku surengtumėte mažą balių savo klasės draugams šį šeštadienį. Bus daugiau laiko pasiruošti ir jums bus smagiau.

Nors Cepelinui, Snaigytei ir Ledukui truputį buvo sunku laukti, jie nutarė kad gal tikrai būtų įdomiau surengti balių, kurio metu visi galėtų išmokti virti, ir pasidaryti sau užkandžius.

Visi trys pingvinukai visą savaitę ruošėsi: rinko receptus, ir pašė paveikslus su nurodymais ant didelių popieriaus gabalų, kad būtų visiems lengviau suprasti ką reikia daryti. Po to, gražiai parengė žemus staliukus. Lauk tą dieną išdėjo maistą, servetėles, įrankius, puodukus,

lėkšteles. Viskas puikiai atrodė! O gražiausia — tai trys draugai, su virėjo kepurėmis ant galvėlių, priimdami svečius.

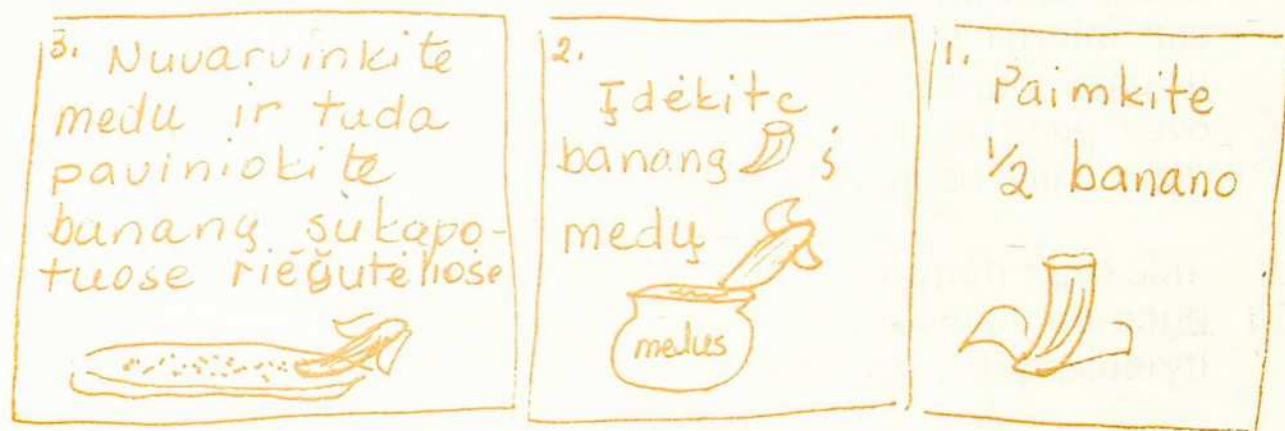
Pirmas pingvinukų užkandis buvo šitoks:

1. PAIMKITE
1
gubulą
celieros

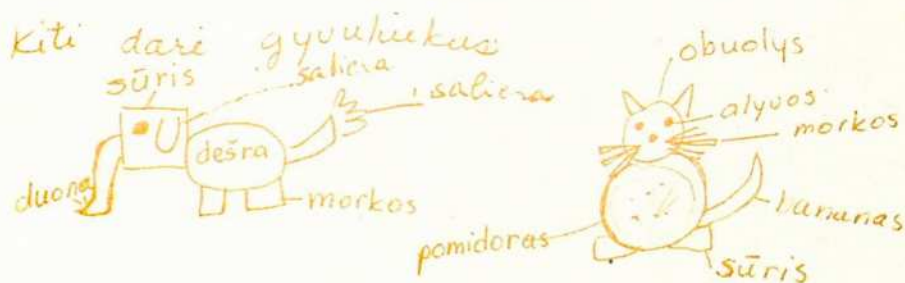
2. Į viršų
celieros
įtepkite
1
rišutinio
sviesto
3. Ant viršaus
uždėkite
6 0 0 0 0 0
rušinkus.

Šitas užkandis turėjo labai juokingą vardą: "Varlytės ant kelmo".

Po to, pingvinukai pasigamino bananų skanumyną šitaip:

Pingvinukams labai patiko daryti "žmogiukų" salotas: visų kitaip atrodė, nes visi savaip sudėjo daržoves:

Kiek visi prisijuokė žiūrėdami į savo salotų kūrinį!

Bet visiems labiausiai patiko keisti sumuštiniai — ne kepti, bet išprosyti! Kadangi čia reikėjo naudoti karštą prosą, tai p. Pingvinienė prižiūrėjo ir padėjo.

Darė šitaip:

1. Paėmė 2 gabalus baltos duonos.
2. Tarp jų uždėjo 1 gabalą geltono sūrio.
3. Iš lauko pusės užtepė sviesto ant abiejų pusių.
4. Suvyniojo sumuštinį aluminiume popieryje.
5. Labai atsargiai uždėjo karštą prosą ant vienos pusės, ir antros (maždaug 1 min., kol sūris ištirpo).

Tada, išvynioję, suvalgė. Tikrai keistas būdas daryti kepto sūrio sumuštinį — bet smagus — ir skanu valgyti!

Pingvinukam tikrai smagiai praėjo šeštadienio popietę. Kai baigė vaišintis, padėjo šeimininkams sutvarkyti stalus, ir išdūmė laukan palakstyti, kol bus laikas eiti namo. Išeidami, svečiai mandagiai padėkojo už įdomų balių ir sakė, kad gal ir jų tėveliai leis jiems tokį balių suruošti.

Svečiams išėjus, ponė Pingvinienė pagyrė Cepeliną, Snaigytę ir Leduką už jų darbą ir prisidėjimą prie ruošos. Prieš išeinant Ledukui ir Snaigytei į namus ji priminė, kad nepamirštų parašyti padėkos laiškus savo draugams Čikagoje už tokią puikią virimo knygą ir įdomų amerikietišką maistą!

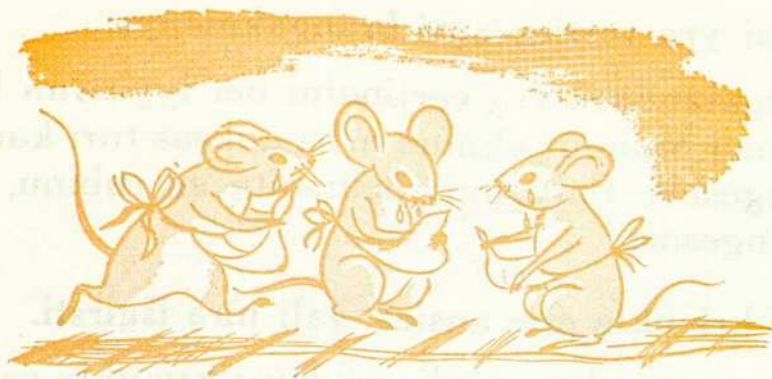

AR TAIP TIKRAI YRA???

Dangus yra mėlynas.

Ne! Dangus neturi jokios spalvos. Jis tik atrodo mėlynos spalvos, kai saulės šviesa jį apšviečia. Saulės šviesa turi visas vaivorykštės spalvas. Kai saulės spinduliai pereina per atmosferą, juos įvairiomis spalvomis išsklaido mažytės dalelytės plaukiančios ore. Mėlyna šviesa turi trumpus spindulius ir todėl yra lengviau išsklaidoma, negu gelsva ar raudona, kurių spinduliai daug ilgesni.

Pelytės labai mėgsta sūrį.

Netiesa! Jei yra kito maisto, pelės sūrio neliečia. Jos labiau mėgsta mėsą, lašinukus, ar taukus. Jos sūrį ėda tik iš bėdos, bet tai nėra jų mėgstamiausias maistas.

Garus gali matyti.

Kai puodas verda, manai, kad gali matyti garus. Negali. Garai yra nematomi. Stebėk, kas įvyksta, kai užverda vanduo: prie pat puodo, nieko nematyti, tik toliau yra mažas debesėlis. Tas debesėlis nėra garai, bet mažyčiai vandens lašeliai. Kai garai pasiekė šaltesnį orą — virto vandens lašeliais.

Deimantai yra vertingiausi brangakmenys.

Ne. Brangakmenys yra vertinami bei lyginami karatais. Juo daugiau brangus akmuo arba auksas turi karatų, juo jis vertingesnis. Palyginus deimantą su rubinu, rubinas yra vertingesnis.

Jei laikai kriauklę prie ausies, gali jūrą išgirsti.

Iš tikrųjų garsas, kurį girdi, pridėjus kriauklę prie ausies nėra jūros ošimas, kaip daugelis žmonių mano. Švelnus ošimas, kurį girdi yra sudėtinis garsas. Kriauklė pagauna ir atmuša įvairius tave supančius garsus, juos išryškindama lyg aidus. Vienas iš tų garsų yra tavo kraujo tekėjimas per ausies gyslas.

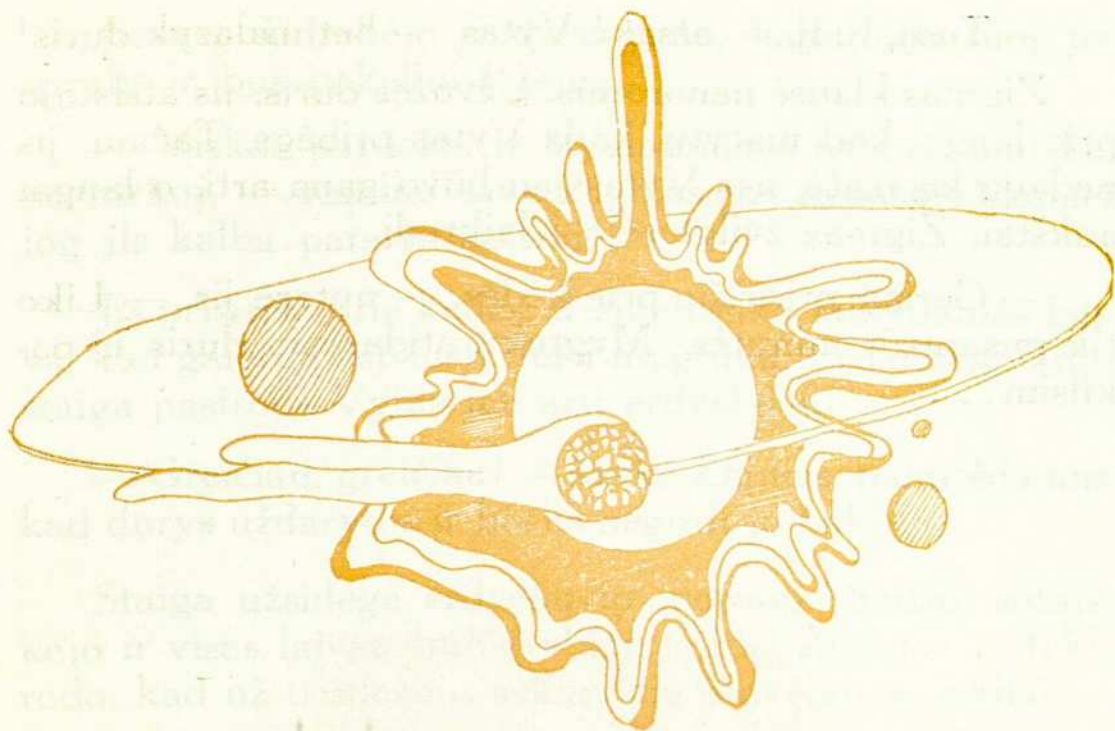
Šaltas, drėgnas oras sukelia slogą.

Ne. Virusai yra slogos priežastis. Jei nėra virusų, negausi slogos, nežiūrint, kaip šalta ar drėgna būtų lauke. Eski mai, kurie nuolat gyvena šaltame ore, beveik niekad negauna slogų! Tačiau yra tiesa, kad virusai geriau veisiasi, kai temperatūra krinta. Todėl žmonės dažniau sloguoja žiemos metu, negu vasarą. Be to, jei ilgiau pabūni šaltame, drėgname ore, sumažėja kūno atsparumas virusams.

Elektrinis vėsintuvas atvėsina orą karštą dieną.

Vėsintuvas visai nepakeičia oro temperatūros! Iš tikrųjų, jauties vėsiau kambaryje, kur veikia vėsintuvas dėl visai kitų priežasčių. Prakaito lašeliai ant odos daug greičiau išgaruoja, kai oras yra judinamas. Vėsintuvas tik judina orą.

PAKLYDĘS ERDVĖLAIVIS

VI

Linda Stačiokaitė

— Greičiau, Vytai, greičiau! — sušuko Zigmas, stovėdamas erdvėlaivio tarpduryje ir žiūrėdamas, kaip brolių vejasi kokia dvidešimtis šunų policininkų.

Zigmas labai jaudinosi, nes jis jau buvo nustatęs erdvėlaivio instrumentus. Už penkių minučių erdvėlaivis automatiškai pakils! O Vytui dar ilgas kelias.

Vytas bėgo uždusęs ir jau beveik pritrūkęs kvapo. Jis nebegalėjo pasinaudoti spinduliniu šautuvu, nes jau buvo išėikvojęs. Šunys jį sparčiai vijosi.

— Skubėk, skubėk! — vėl suriko Zigmas iš erdvėlaivio.

— Tuoju, tuoju, — atsakė Vytas, — bet uždaryk duris!

Zigmas klausė nenoromis. Užvožęs duris, jis atsistojo prie lango, kad matytų, kada Vytas pribėgs. Tačiau, jis nedaug ką matė, nes Vytas jau buvo gana arti, o langai aukštai. Zigmas žvilgterėjo į laikrodį.

— Geriau prisirišiu prie kėdės, — nutarė jis. — Liko tik pusantros minutės. Mygtuku atidarysiu duris ir pakilsim...

Jis net sudrebėjo iš džiaugsmo, kad jiedu tuoj paspruks ir bus pakeliui į žemę.

— Viskas paruošta ir Vytas manęs nebars, kad kas netvarkoj, — ramino save Zigmas, nė nepastebėdamas, jog jis kalba pats su savimi.

Jis prisirišo prie kėdės, dešinę ranką laikydamas laisvą, kad galėtų paspausti durų mygtuką. Pro šoninį langą staiga pasirodė Vytas jau arti erdvėlaivio.

— Greičiau, greičiau! — šaukė Zigmas, pamiršdamas, kad durys uždarytos ir brolis negirdi jo balso.

Staiga užsidegė erdvėlaivio motorai. Suūžė, sutarškėjo ir visas laivas ėmė drebėti. Žiūri Zigmas: rodyklė rodo, kad už trisdešimt sekundžių erdvėlaivis pakils!

Zigmas pajuto Vyto žingsnius ant metalinių kopėčių prie durų. Jos automatiškai išlindo, nes Vytas paspaudė paslėptą mygtuką už erdvėlaivio kojos. Jis greitai lipo ir laivas truputį susiūbavo. Bet kopėčios aukštos. Beliko tik dvidešimt sekundžių.

Laivas vėl susiūbavo. Jau ir šunys kopėčias pasiekė! Jų aštrūs balsai buvo girdėti net per duris. Liko dešimt sekundžių. . .

Staiga — vūūm! — erdvėlaivis įtraukė savo kojas ir pakilo. Kopėčios atsikabino ir nukrito ant žemės. Vytas su visais šunimis parvirto kūliais. Bet greit atsipeikėjęs, jis atsistojo ir mojo Zigmui, kažką bandydamas sakyt.

Kadangi instrumentai veikė automatiškai, Zigmas greit nuplėšė diržus ir pribėgo prie lango. Prikisęs veidą prie stiklo, jis dar spėjo pamatyti, kaip šunys pagriebė Vyta ir jį tempė nuo aikštės. Bet erdvėlaivis kilo vis sparčiau, kol nieko aiškaus ant planetos paviršiaus nebuvo matyti.

Zigmas žiūrėjo pro langą ir jo išbalusiais skruostais tekėjo ašaros. Erdvėlaivio sustabdyti jis negalėjo. Be to, Vytas jam buvo įsakęs pasiekti žemę, nesvarbu kas atsitiks. Jis turėjo atlikti savo užduotį: pranešti žemės gyventojams apie šią planetą.

— Neužmiršiu tavęs, Vytai, — ryžosi Zigmas, bandydamas sulaikyti ašaras. — Aš grįšiu — ir laikysiu savo žodį, nes jau dabar aš nebe vaikas, o vyras!

paruošė Donata Puterienė ir Laima Underienė

I. ATRASK ZODZIUS!

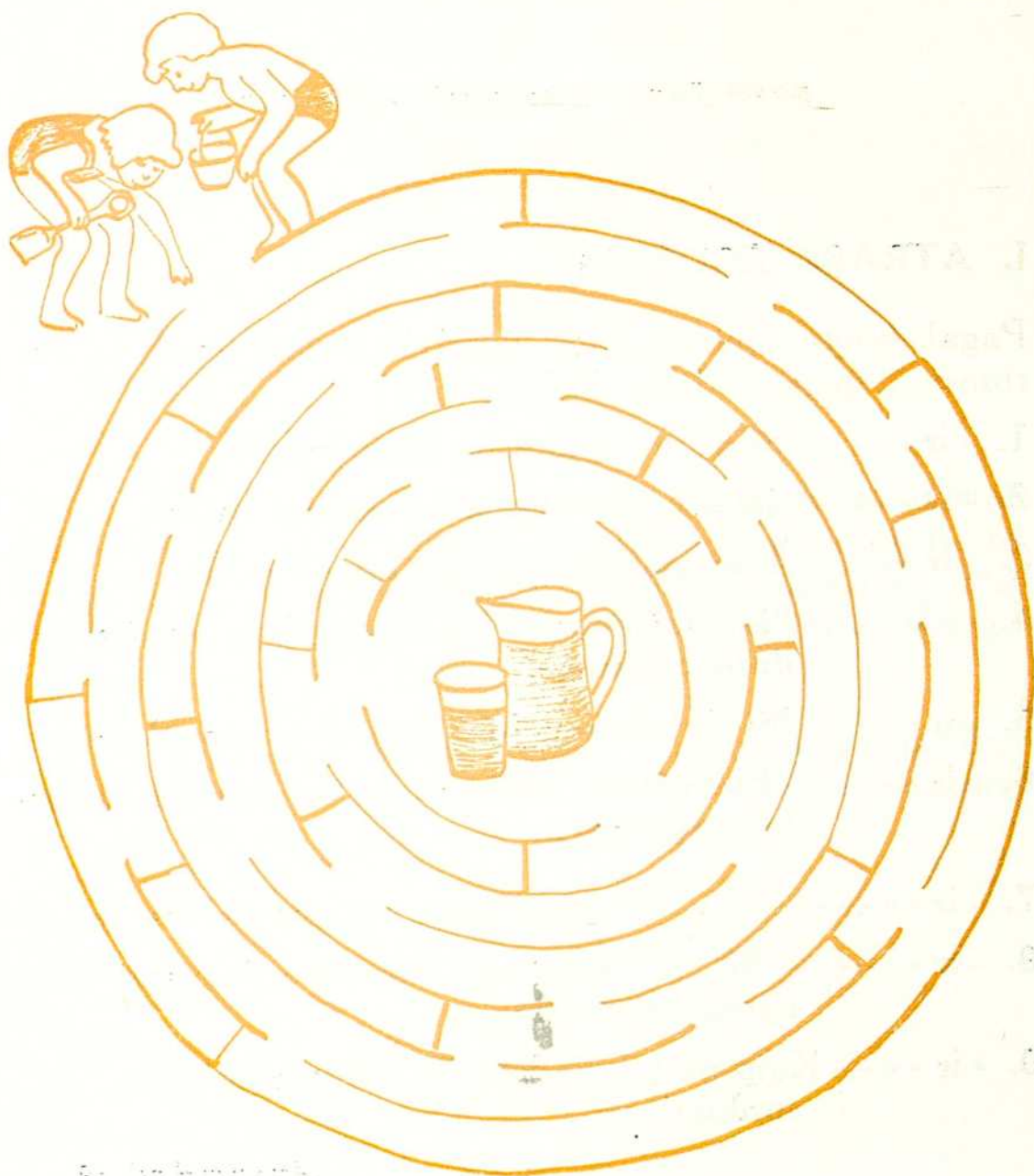
Pagal duotą apibūdinimą, bandyk atrasti žodžius, kuriuose slepiasi žodelis "ir".

1. - ir - - - — Šita "ir" plaka be sustojimo.
2. - ir - - - — Su šia "ir" ateina gyvenimo galas.
3. - ir - - — Atsargiai! Ši "ir" skaudžiai gelia.
4. - - ir - - — "Ir" dažniausiai jungia dalykus, bet šis "ir" daro priešingai.
5. - ir - - - — Šis "ir" nenori būti paskutinis, todėl yra . . .
6. - ir - - - - — Piemenėlių pučiama, ši "ir" gražias dainėles pagrodavo.
7. - ir - - - - - — Šis "ir" pasislėpęs vasaros mėnesyje!
8. - ir - - - - — Ši "ir" gali rasti viename iš svarbiausių namo kambarių.
9. - ir - - — Kaip matai, žodelis "ir" mūsų kalboje sunkiai !

(Atsakymai psl. 28)

II. NUVESK!

Bežaisdami Algis ir Alytė sušilo ir ištroško. Nuvesk juos prie gaivinančio gėrimo.

III. AR PAŽISTI?

Teisingai surašyk šių laukinių gyvulių vardus. Paskui sujunk gyvulį su jo vardu.

1. TALŪSI

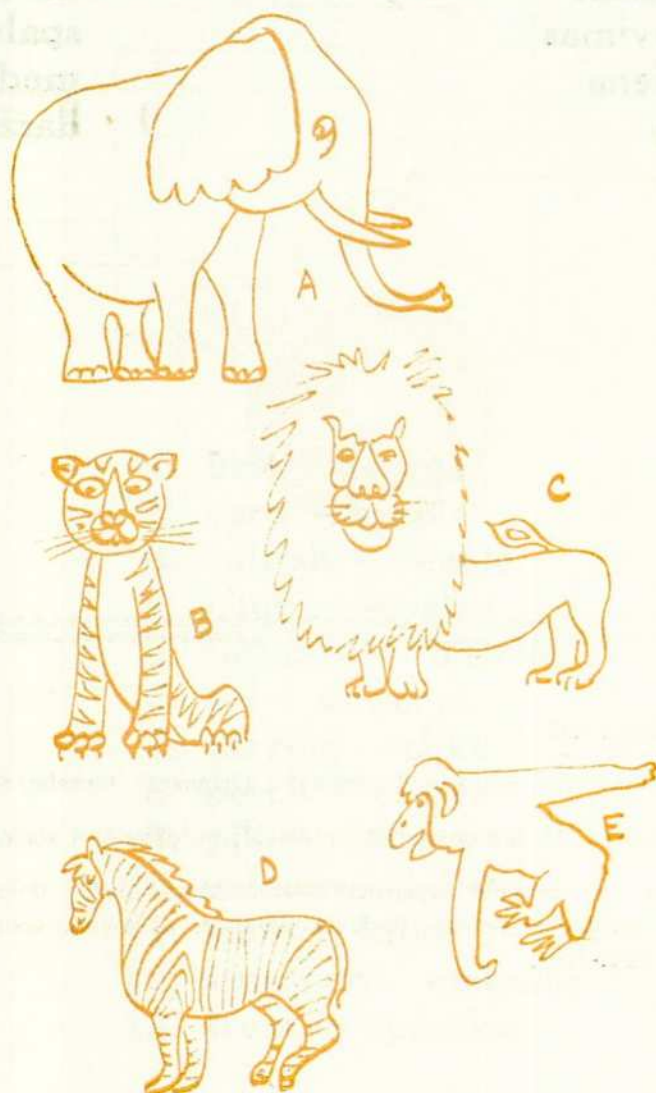
2. BEZASR

3. SRADMYBL

4. TAGIRS

5. BDEEINOŽŽ

6. Kur gali šiuos gyvulius pamatyti?
GOZOLOJISO DOSE

IV. SUJUNK!

Sujunk specifinį žodį su bendru žodžiu, pavyzdžiui: gėlė - rožė.

Specifinis

berniukas
ramunė
apelsinas
klevas
doleris
mėlyna
penktadienis
kopūstas
žuvavimas
jautiena
silkė

Bendras

vaisius
pinigas
mėsa
sportas
gėlė
diena
vaikas
žuvis
spalva
medis
daržovė

GALVOSOKIŲ ATSAKYMAI

I. 1. širdis, 2. mirtis, 3. širšė, 4. skiria, 5. pirmas, 6. birbynė, 7. birželis, 8. virtuvė, 9. dirba

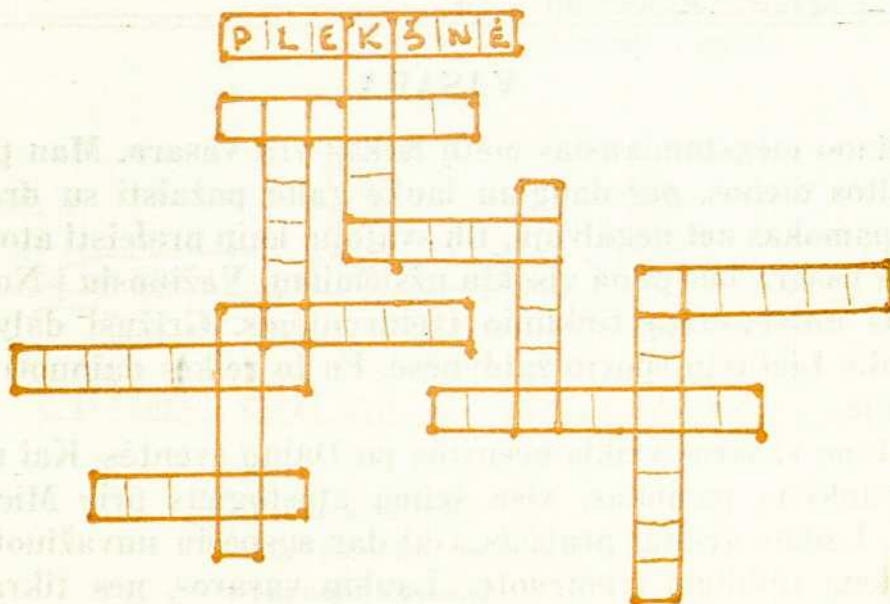
III. 1C liūtas, 2D zebra, 3A dramblys, 4B tigras, 5E beždžionė, 6 zoologijos sode

IV. berniukas-vaikas; ramunė-gėlė; apelsinas-vaisius; klevas-medis; doleris-pinigas;
mėlyna-spalva; penktadienis-diena; kopūstas-daržovė; žuvavimas-sportas;
jautiena-mėsa; silkė-žuvis

V. ZUVAUJAME!

(paruošė Linas Medelis, Toronto, Canada)

Jei mėgsti žuvauti, tikriausiai žinai angliškus žuvų vardus. Bet ar žinai, kaip tos žuvys vadinasi lietuviškai? Štai jų vardai abiem kalbom. Langeliuose įrašyk lietuviškus žuvų vardus.

1. bass — ešerys
2. carp — karpis
3. catfish — vėgėlė
4. chub — šapalas
5. flounder — plekšnė
6. eel — ungurys
7. herring — silkė
8. perch — ešerys
9. pike — lydeka
10. salmon — lašiša
11. sprat — kilkė
12. sturgeon — eršketas
13. trout — upėtakis

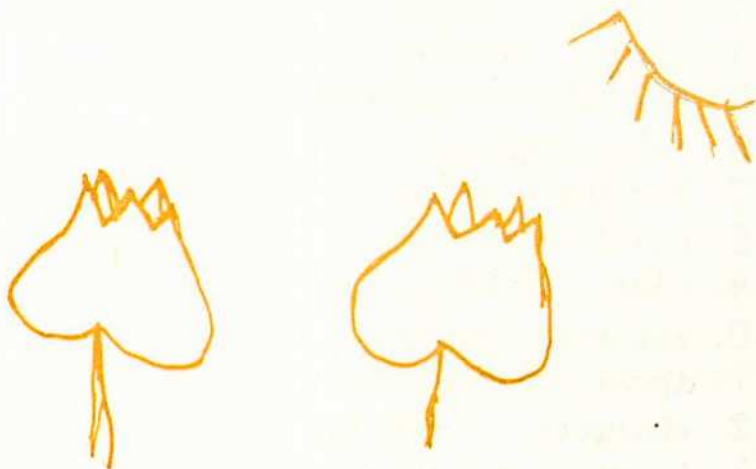
VASARA

Mano mėgstamiausias metų laikas yra vasara. Man patinka tos šiltos dienos, nes daugiau lauke galiu pažaisti su draugais. Apie pamokas net negalvoju, tik svajoju, kaip praleisti atostogas.

Ši vasara bus pilna visokių užsiėmimų. Važiuosiu į Northern Illinois universitetą tinklinio treniruotėms. Grįžusi dalyvausiu Pasaulio Lietuvių sporto žaidynėse. Po to reikės dainuoti Dainų šventėje.

Mano vasaros veikla nesustos po Dainų šventės. Kai užbaigsiu plaukimo pamokas, visa šeima atostogaus prie Michigano ežero. Laikas greitai prabėgs. Gal dar suspėsiu nuvažiuoti į kokią vieną tinklinio treniruotę. Laukiu vasaros, nes tikrai man bus smagu.

*Erika Weliczko
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

*Dalia Dobilaite
Toronto, Ont.*

VASARA

Džiaugiuos, kai vasara ateina —
Ir stovykla,
Ir draugai,
Dainos ir žaidimai.
Vasarą kaip maudytis gerai!

Algis Cirušis
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada

Vaiva Underytė
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada

AUDRA

Jūs turbūt visi žinote, kas yra audra? Audra mes vadiname, kai labai smarkiai lyja, griaudžia ir žaibuoja. Dabar papasakosiu, kaip tas vardas — audra — atsirado.

Kartą gyveno mergaitė, kuri buvo didelė pikčiurna. Kai ji supykdamo, jos akys žaibuodavo ir iš jų pasipildavo ašaros, kaip smarkus lietus. O kai ji išsižiodavo rėkti, iš jos burnos pasigirdavo tokie baisūs garsai, kaip griaustinis. Jos tėvai, pamatę tokį dukters elgesį, nutarė pavadinti ją Audra, nes ji turėjo daug savybių, kurias turi ir gamtos audra.

Vaiva Vėžytė
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL

VASARA

Eisiu aš žuvauti
Prie ežero gražaus, —
Čia varlės šokinės
Ant vandens lelijų.

Viskas auga, žaliuoja,
Yra smagios dienos.
Vasara gražioji,
Pasilik čia visados...

Vasara gražioji,
Tu jau sugrįžai.
Saulė daugiau šviečia,
Mus šildo spinduliai.

Parskrido paukšteliai,
Pražydo gėlės.
Skraido drugeliai,
Renka medų bitės.

*Adomas Didžbalis
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

PAVASARIO IR VASAROS DARBAI

Pavasariį jis piauna žolę.

Vasarą jis žuvauja.

*Rūta Olekaitė
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada*

Man patinka vasara todėl kad gėlės žydi.

*Dalia Baliūnaitė
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada*